

Sygn. akt III KZ 25/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 20 kwietnia 2016 r.,

w sprawie **R. C.**

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącej Wydziału II Karnego Sądu Okręgowego w S.

z dnia 22 marca 2016 r., o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 25 lutego 2016 r. na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 9 marca 2016 r. do Sądu Okręgowego w S. wpłynął wniosek skazanego o przesłanie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem (k. 244, t. II).

Pismem z dnia 10 marca 2016 r. skazany został wezwany do usunięcia braku formalnego wniosku poprzez wskazanie zakresu uzasadnienia (czy dotyczy całości wyroku, czy jedynie rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu) w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku (k. 246, t. II).

W dniu 17 marca 2016 r. wpłynęło pismo skazanego, w którym ponowił on swój wniosek o sporządzenie i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem, nie wskazując jednak zakresu uzasadnienia (k. 248, t. II).

Zarządzeniem z dnia 22 marca 2016 r. na podstawie art. 422 § 3 k.p.k. odmówiono przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, z uwagi na fakt, że upłynął siedmiodniowy termin do uzupełnienia braku formalnego poprzez wskazanie zakresu uzasadnienia (k. 250, t. II).

Zażalenie na to zarządzenie złożył skazany po raz kolejny wnosząc o przyjęcie jego wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego okazało się o tyle skuteczne, że doprowadziło do uchylecia zaskarżonego zarządzenia.

Na wstępie podnieść należy, że po zmianie art. 422 § 2 k.p.k., wprowadzonej ustawą z dnia 27 września 2013 r. (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247 ze zm.), we wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku należy wskazać, czy dotyczy całości wyroku, czy też niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu. Jest to warunek formalny wniosku od którego wypełnienia zależy jego skuteczność. Trzeba jednak zauważyć, że stosownie do treści art. 457 § 2 k.p.k. przepis art. 422 k.p.k. w odniesieniu do zasad składania wniosku o uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego stosuje się tylko odpowiednio, a to ze względu na odmienności w zakresie rodzajów rozstrzygnięć zapadających w postępowaniu pierwszoinstancyjnym i odwoławczym (art. 437 k.p.k.). Nadto wniosek taki powinien być dostosowany do zakresu zaskarżenia oznaczonego w środku odwoławczym. Może on się z tym zakresem pokrywać, ewentualnie być węższy - np. gdy apelacja dotyczyła całości wyroku, a wniosek o uzasadnienie zostanie ograniczony do rozstrzygnięcia o karze lub też jego zakres może być szerszy - np. co do winy, gdy sąd odwoławczy wyszedł poza granice zaskarżenia i podniesione zarzuty korygując kwalifikację prawną czynu oskarżonego (zob. też Kodeks postępowania karnego Komentarz pod redakcją Dariusza Świeckiego, Warszawa 2015, T. II s. 288).

W realiach sprawy niniejszej zapadł wyrok utrzymujący w mocy orzeczenie Sądu pierwszej instancji zarówno w zakresie winy jak i kary wymierzonej

oskarżonemu. Warto jednocześnie przypomnieć, że sprawa ta nie jest złożona przedmiotowo i podmiotowo skoro dotyczy oskarżonego, któremu przypisano dokonanie jednego przestępstwa. Skazany, z uwagi na braki formalne w złożonym wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w S., wynikające z faktu, że pismo to nie precyzowało zakresu uzasadnienia, został – stosownie do treści art. 422 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 1 i 2 k.p.k. – wezwany do ich usunięcia w zawitym terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania. Pismo to skazany odebrał osobiście w dniu 11 marca 2016 r. (k. 247, t. II). W związku z tym sporządził kolejny wniosek o uzasadnienie, który wpłynął w dniu 17 marca 2016 r., powielając w nim treść poprzedniego wniosku, co nie usuwało wskazanych wyżej braków formalnych. Takie postąpienie procesowe skazanego oznacza jednak, że autor wniosku, mimo podjętych starań, w sposób niewłaściwy zrozumiał treść pouczenia, o czym przekonuje także analiza pisma wzywającego skazanego do usunięcia braków formalnych wniosku, które ogranicza się do przytoczenia fragmentu treści przepisu art. 422 § 2 k.p.k. bez odniesienia się do zakresu apelacji obrońcy oskarżonego wywiedzionej w tej konkretnej sprawie oraz przystępnego dla strony która nie ma wykształcenia prawniczego, wskazania o jakie warunki formalne wniosku chodzi. W związku z tym fakt, że skazany nie usunął braku formalnego wniosku był od niego niezależny, ponieważ wynikał z wadliwości pouczenia, które w sposób zbyt ogólny prezentowało oczekiwania organu procesowego wobec strony dążącej do uzyskania uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego. Dlatego wdrożenie trybu określonego w art. 120 § 1 i 2 k.p.k. nie mogło skutkować wydaniem zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku na podstawie w art. 422 § 3 k.p.k.

Z tego względu należało uchylić zaskarżone zarządzenie z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

W postępowaniu ponownym prezes Sądu Okręgowego w S. lub sędzia uprawniony formułując zarządzenie o wezwaniu skazanego do usunięcia braku formalnego wniosku, stosownie do treści art. 422 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 1 i 2 k.p.k., powinien zwrócić się do skazanego, aby oznaczył on zakres uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, poprzez wskazanie czy dotyczy on rozstrzygnięcia co

do winy, czy też kary, przy uwzględnieniu, że w zażaleniu skarżący określił, iż jego wniosek dotyczył całości wyroku sądu odwoławczego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak w części dyspozytywnej postanowienia.

kc